

Amb drets
des del principi.

Per una educació
primerenca de qualitat.

Setmana d'Acció Mundial per l'Educació

Posicionament
SAME 2012

Campanya Mundial per l'
EDUCACIÓ
www.cme-espana.org

La Campanya Mundial per l'Educació

La **Campanya Mundial per l'Educació (CME)** està formada per una coalició internacional de ONG, sindicats del món educatiu, centres educatius i moviments socials de qualsevol tipus compromesos amb el dret a l'educació. Esta coalició naix en 1999 a fi d'exigir als governs el compliment del dret a l'educació de totes les persones, reflectit en pràcticament totes les declaracions, fòrums i cimera internacional fins a la data present.

Però és a partir del **Fòrum Mundial sobre l'Educació, celebrat l'abril del 2000 a Dakar (Senegal)**, quan els governs del món i representants de les organitzacions internacionals es comprometen a aconseguir una "Educació per a Tots i Totes" (EPT) en 2015.

Este compromís general es concreta en **sis objectius** que estan d'acord amb els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM), establits per l'ONU a l'any 2000.

Objectius de Dakar

- 1 Estendre i millorar l'educació integral de la primera infància.**
- 2 Vetlar perquè en 2015 tots els xiquets i xiquetes tinguin accés a un **ensenyament primari gratuït i obligatori de qualitat** i que aquest siga acabat.**
- 3 Vetlar perquè les **necessitats d'aprenentatge de totes les persones jòvens i adultes siguin ateses** mitjançant l'accés a programes de preparació per a la vida activa.**
- 4 Augmentar en un 50% el nombre de persones adultes alfabetitzades** per a l'any 2015, especialment dones, i facilitar a totes les persones l'accés a l'educació bàsica i a l'educació permanent.
- 5 Eliminar les disparitats entre els sexes en primària i secundària** per al 2005 i aconseguir **la igualtat de gènere** en educació per al 2015, garantint a les xiquetes l'accés a una educació bàsica de qualitat, i un bon rendiment.
- 6 Millorar tots els aspectes qualitatius de l'educació**, perquè totes les persones aconseguisquen bons resultats d'aprenentatge, especialment en lectura, escriptura, aritmètica i habilitats bàsiques per a la vida.

Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni

Objectiu 2: Garantir que **tots els xiquets i xiquetes finalitzen un cicle complet d'ensenyament primari.**

Objectiu 3: **Eliminar la desigualtat de gènere en ensenyament primari i secundari**, preferentment en 2005, i en tots els nivells en 2015.

Després del Fòrum de Dakar, la CME s'ha concentrat a mobilitzar la ciutadania perquè exigisca als seus respectius governs i a la comunitat internacional que complisquen estos compromisos. Per a això, sollicita als governs i la resta de donants internacionals els recursos addicionals, així com aquells canvis en les polítiques que calguen per a complir amb l'objectiu de l'EPT.

La CME considera que l'educació és...

- Un valor en si mateix i un dret de totes les persones, reconegut en la Declaració Universal dels Drets Humans.
- Imprescindible per a lluitar contra la pobresa i aconseguir un desenvolupament sostenible, ja que contribuïx a augmentar l'esperança de vida i a millorar la salut de la població, afavorix el creixement econòmic, una millor distribució de la riquesa i permet la participació ciutadana en la vida pública.
- Una responsabilitat fonamental dels estats.
- Una meta que pot aconseguir-se si els governs tenen voluntat política i mobilitzen els recursos necessaris.

2

Estat actual de l'educació

© Entreculturas

Atenció i educació de la primera infància

A només tres anys de 2015, data fixada per a aconseguir l'Educació per a Tots i Totes (EPT), la Campanya Mundial per l'Educació se centra en **l'Atenció i Educació de la Primera Infància (AEPI)**, l'etapa que comprén dels 0 als 6 anys d'edat.

L'AEPI té com a objectiu prestar el suport suficient al creixement, supervivència i desenvolupament dels xiquets i xiquetes des del seu naixement fins al seu accés a l'educació primària, i açò passa per ocupar-se de la seua nutrició, de la seua salut i del seu desenvolupament físic, cognitiu i social.

L'AEPI és un **dret reconegut en la Convenció sobre els Drets del xiquet (CDN)** de 1989, que va ser ratificada per 192 Estats i per tant ha d'estar garantida i respectada pels poders públics i per la societat civil.

En 1990, la Declaració Mundial sobre ETP firmada a Jomtien (Tailàndia) asseverava que l'aprenentatge comença en naixer i la cura i educació de la primera infància es van confirmar en aquell moment com l'objectiu número u. Una dècada més tard, el Marco d'Acció de Dakar va reafirmar la seua importància avalat per 189 països que es van comprometre

a aconseguir en 2015 l'objectiu d'estendre i millorar l'atenció i educació integrals de la primera infància, especialment per als xiquets i xiquetes més vulnerables i desfavorits.

En 2005 el Comitè dels Drets de Xiquet¹ elaborà una Observació General en què exposa que els menors d'edat més primerenca tenen necessitats especials pel que fa a la seua criança, protecció i educació. L'Observació General 7² insisteix en la importància que l'educació de la primera infància ha d'estar lligada al desenvolupament de la personalitat, actituds i capacitat mental i física dels xiquets i xiquetes. Els programes de desenvolupament de la primera infància figuren entre les activitats destinades a garantir el respecte del dret del menor a l'educació.

En 2010 la UNESCO va celebrar la seua primera conferència mundial sobre eixos objectius a Moscou, de la qual va resultar una declaració que reconeixia que el dret a una educació i atenció de la primera infància comença només nàixer.

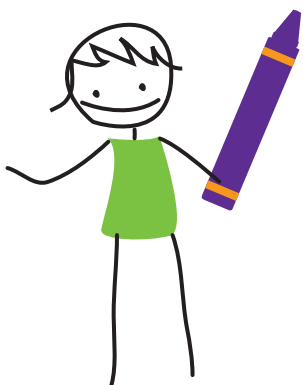
L'AEPI representa un mig per a garantir els drets de la infància, obri pas a l'èxit de la resta dels objectius de l'EPT i contribueix poderosament a la reducció de la pobresa.

La infància és l'etapa evolutiva més important dels éssers humans, perquè en els primers anys de vida s'establixen les bases maduratives i neurològiques del desenvolupament. Pocs dubtes existixen sobre la importància del desenvolupament infantil primerenc en l'aprenentatge i en el desenvolupament social. Les experiències de xiquets i xiquetes en els seus primers anys són fonamentals per al seu desenvolupament posterior.

Conseqüentment, és imprescindible que es garantisquen les condicions bàsiques d'alimentació i de salut dels xiquets i xiquetes xicotets, el suport a les famílies perquè atenguen les seues necessitats, el desenvolupament i l'educació de les seues filles i fills, i la incorporació progressiva dels xiquets i xiquetes en centres educatius que contribuïsquen a la seua maduració i al seu aprenentatge.

Una AEPI de qualitat implica reconèixer la importància d'esta etapa educativa, assegurar-hi l'accés de tots els xiquets i xiquetes en igualtat de condicions, gaudir d'infraestructures adequades, tant de docents com de persones cuidadores amb la formació adequada, la implicació de les famílies, una adequada inversió en educació i la coordinació amb instàncies sanitàries i socials.

Tot comença només nàixer

L'atenció de la mare i el pare als primers moments de la vida es considera fonamental en el desenvolupament. En este sentit, encara que un 80% dels països en desenvolupament ha establert algun tipus de permís de treball per maternitat, les condicions de la mateixa són molt desiguals. Encara que el mínim marcat per la Conveni 183 de l'OTI és de 14 setmanes, estos permisos poden anar des dels 30 dies a Tunísia, fins les 12 setmanes a Mèxic, 16 setmanes a Sud-àfrica o 18 de Xile. Dels 11 països estudiats d'Orient Mitjà, només dos, Síria i Iran, complixen el mínim de les 14 setmanes establides. En tots els països els permisos per paternitat són encara escasses o inexistents.³

Una altra dificultat a superar per aconseguir una atenció de la primera infància universal i de qualitat la trobem en el simple reconeixement de l'existència dels i les menors. De vegades l'exclusió comença amb la falta de registre jurídic de la seua pròpia identitat. La falta

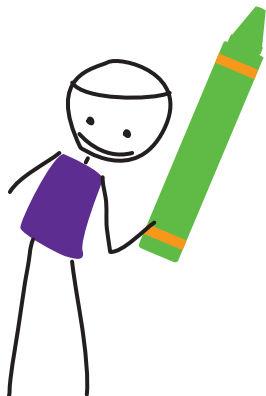
¹ El Comitè dels Drets del Xiquet és l'òrgan d'experts independents que supervisa l'aplicació de la Convenció sobre els Drets del Xiquet pels seus Estats Parts.

² CRC/C/GC/7.

³ La maternitat en el treball: examen de la legislació nacional. OIT 2010.

d'un certificat de naixement imposa fortes dificultats per a l'exercici d'altres drets. Segons dades d'UNICEF, el 2009 un de cada sis naixements de xiquets i xiquetes a Llatinoamèrica no estava registrat, la qual cosa arribava a suposar el 26% dels naixements a Bolívia, el 22% en República Dominicana o el 19% a Nicaragua.⁴

Pobresa i exclusió

Un exercici efectiu dels Drets Humans implica que la situació de la família no ha de ser un factor determinant per a la supervivència i el seu desenvolupament. No obstant això, la veritat és que les condicions socioeconòmiques marquen de manera determinant els primers moments de les nostres vides. Els riscos de defunció prematura estan estretament vinculats al nivell d'ingressos de la família i al nivell educatiu de les mares.

Els xiquets i xiquetes de famílies pobres són els que menys possibilitats tenen d'accedir a una educació primerenca, i són, per altra banda, els que necessiten més suport. En un país com Ghana, la taxa mitjana d'escolarització preprimària és relativament elevada, aconseguint el 52%, però les probabilitats que els fills i filles de famílies acomodades es beneficien d'este tipus d'escolarització són quatre vegades superiors a les dels xiquets i xiquetes de famílies pobres, i aquestes disparitats es donen en tots els països, siga quin siga el grau d'escolarització preprimària.

Les possibilitats que tenen els xiquets i xiquetes de famílies pobres en zones rurals són encara menors, ja que moltes vegades a l'entorn rural coincideixen menor nombre de programes de suport i infraestructures, majors nivells de pobresa i dificultats de tipus cultural, com la pertinença a un grup indígena.

A Guatemala

els pocs menors que estan en algun centre educatiu abans de complir l'any, provenen de ambients de alt nivell educatiu. A partir dels 3 anys es comença a observar una proporció un poc més important de menors escolaritzats. A nivell nacional el 5% assisteix al jardí maternal, elevant-se la mitja al 8% a les àrees urbanes. En la immensa majoria dels casos, es tracta de menors que viuen en llars on les persones adultes tenen un alt nivell d'instrucció. Als 4 anys, la taxa d'assistència augmenta al voltant de set punts percentuals i comença a observar-se la gradual incorporació de xiquets i xiquetes provinents dels sectors rurals i d'àrees més pobres. La desigualtat en l'accés està molt marcada segons l'àrea geogràfica i l'estrat social del seu d'origen.

© Entreculturas

Les dades de Guatemala també permeten fer una aproximació a la pertinença ètnica, diferenciant a les llars amb almenys un integrant que parli alguna llengua indígena. El grup de menors provinents de llars amb ascendència indígena clarament tendix a ser escolaritzat més tard i en menor proporció. Només a partir dels 4 anys el 5% d'ells assisteix al nivell inicial, la qual cosa representa una bretxa del 13% respecte als xiquets i xiquetes que viuen en llars on cap integrant parla llengua indígena. Als 5 anys, només el 35% dels menors està escolaritzat.

Atenció i Educació de la Primera Infància. Informe Regional Amèrica Llatina i el Carib. WCECCE 2010.

⁴ Atenció i Educació de la Primera Infància. Informe Regional Amèrica Llatina i el Carib. WCECCE 2010.

L'educació de les mares és un altre factor que marca de manera determinant les condicions de vida dels seus fills i filles. Com més elevat és el seu nivell d'instrucció, més probable serà que els seus fills i filles assistisquen a l'escola, o simplement que no estiguen desnodrits o muiren abans de complir els 5 anys d'edat. Si totes les dones de l'Àfrica Subsahariana cursaren estudis secundaris, es podria salvar la vida d'1,8 milions de xiquets i xiquetes d'esta regió. A Filipines, Rwanda i Senegal, la taxa de mortalitat dels menors de cinc anys nascuts en famílies amb mares sense instrucció són tres vegades més elevades que d'aquells que naixen en famílies en què les mares tenen estudis de secundària.⁵

Educació, salut i nutrició, anelles d'una mateixa cadena

La Declaració de Moscou estableix que l'educació i l'atenció en la primera infància han d'abordar el benestar complet dels xiquets i xiquetes, a fi que puguin créixer i convertir-se en persones adultes saludables i productives. Esta atenció déu per tant d'abordar la salut, la nutrició, la seguretat, el desenvolupament social i emocional, el llenguatge i l'aprenentatge que servirà per al desenvolupament integral dels xiquets i xiquetes.

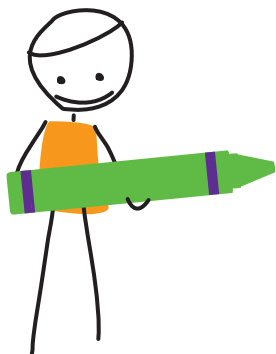
© Entreculturas

Una nutrició adequada i una bona salut són fonamentals per al desenvolupament cognitiu. La malnutrició és, per si sola, una vulneració de drets fonamentals que any rere any causa de manera directa la mort a més de tres milions de xiquets i xiquetes. A més causa deficiències al sistema immunitari la qual cosa fa que els que la patixen siguin més vulnerables a les malalties. Finalment, impedeix un desenvolupament normal del cervell, amb les implicacions que això comporta en l'aprenentatge. Està comprovat que el nivell d'aprofitament escolar de les xiquetes i xiquets que han patit malnutrició (en particular en els primers anys de vida) és inferior al dels altres ben nodrits.

Les intervencions combinades de nutrició i educació tenen més possibilitats de produir bons efectes que les que se centren exclusivament en la nutrició. És per això important concebre programes per a la primera infància que aborden tots els aspectes al mateix temps, tenint en compte els vincles entre la salut, la nutrició i l'educació, i amb una visió global del desenvolupament del menor. Per exemple, un programa per a tractar els paràsits intestinals i subministrar complements de ferro a les xiquetes i xiquets ha tingut com resultat un augment de l'assistència als centres preescolars de Delhi, a l'Índia i un programa d'alimentació preescolar executat a Kenya va tindre un resultat anàleg. A Jamaica, una sèrie d'accions encaminades a millorar la nutrició, que es van combinar amb visites a les llars per a ajudar els pares i mares a aplicar tècniques de joc i aprenentatge amb els seus fills i filles, van millorar les condicions cognitives dels xiquets i xiquetes en un grau molt superior a l'aconseguit amb accions centrades exclusivament i sols en la nutrició.⁶

⁵ Seguiment dels Objectius de l'EPT. Unesco 2011.

⁶ Seguiment dels Objectius de l'EPT. Unesco 2011.

Els primers passos marquen el camí. La importància de l'educació primerenca en el desenvolupament posterior

Les possibilitats educatives del menor es configuren molt abans que ingresse en l'escola, ja que les competències lingüístiques, cognitives i socials comencen a prendre forma en la primera infància. La falta d'estímuls, l'estrès afectiu o altres factors suposen un gran cost personal i social i minven l'eficàcia i equitat al llarg de tot el cicle educatiu.

L'atenció educativa que una xiqueta o un xiquet rep en esta etapa, tant en l'àmbit familiar i comunitari com a l'escola, condiciona les opcions educatives que tindrà la resta de la vida, ja que és en la primera infància quan es desenvolupen les capacitats que són base de l'aprenentatge posterior. El desenvolupament integral d'esta etapa inclou el benestar físic i emocional, la identitat personal i l'autoestima, la capacitat de comunicar-se, la relació amb els altres, i el dret al joc com a eina fonamental per aprendre i desenvolupar-se en igualtat, solidaritat i llibertat.

Hi ha opinions diverses sobre l'edat d'inici de l'escolarització. Siga una etapa obligatòria o no, és important reconèixer les diferents maneres d'organitzar l'educació infantil i garantir que cadascuna d'elles, amb les seues peculiaritats i diferències, supose un autèntic context de desenvolupament infantil.

La veritat és que els pocs estudis que hi ha sobre les implicacions que tenen els programes d'AEPI en el desenvolupament posterior són reveladors. A Nepal es va poder observar que les xiquetes i xiquets de famílies desfavorides que es van beneficiar d'un programa d'ensenyament preescolar van millorar considerablement el seu desenvolupament cognitiu i van ingressar en l'ensenyament primari en nombre més gran que les i els que no ho van fer.⁷

A Jamaica

un estudi va identificar les repercussions de la pobresa, l'estructura i el funcionament familiar en els resultats dels xiquets i xiquetes, demostrant els efectes positius de l'atenció parental i la participació en l'AEPI.

Les conclusions de l'estudi relatives a les intervencions positives de l'AEPI van ser les següents:

- La lectura de llibres comportava una millora del comportament i dels resultats escolars.
- L'assistència a activitats supervisades, inclosa l'església, millorava tant el comportament com els resultats acadèmics.
- La participació de les famílies en activitats amb els seus fills i filles millorava significativament el seu comportament.

Les conclusions de l'estudi, unides a la informació estadística d'un país on el 97% dels xiquets i xiquetes assistix a serveis preescolars a partir dels 3 anys, i un de cada quatre es troba en situació de pobresa, és que la qualitat dels programes d'AEPI és crítica en els resultats que aconsegueixen els xiquets i xiquetes, i que les famílies necessiten suport i informació sobre la importància de l'entorn d'aprenentatge de la llar per al desenvolupament tant emocional com cognitiu.

*Atenció i Educació de la Primera Infància. Informe Regional Amèrica Llatina i el Carí.
WCECCE 2010.*

Una AEPI de qualitat a més té efectes secundaris positius. D'una banda, és un suport per a les famílies de les i els menors, ja que els possibilita poder conciliar la vida laboral i la familiar. És un suport major encara per a les dones i, sobretot, per a les dones jòvens i soles per a les quals una AEPI de qualitat els permet accedir a l'espai educatiu o laboral amb la confiança que els seus fills i filles estan sent atesos. D'altra banda, una AEPI de qualitat actua com a element preventiu a l'eliminar algunes causes que poden generar problemes en l'escolarització obligatòria.

La primera infància: el primer objectiu de l'EPT, l'últim en finançament

Malgrat ser cada vegada major la consciència dels elevats costos personals i socials que es deriven de no invertir en programes de desenvolupament durant la primera infància, els esforços realitzats són insuficients. En els últims anys s'ha avançat en l'escolarització primària en molts països, però no ha succeït el mateix amb l'AEPI, una etapa fonamental per a la infància.

En 2008, 148 milions de xiquets i xiquetes a tot el món es van beneficiar de programes d'educació preescolar. Açò significa que respecte a 1999 s'han produït avanços. No obstant això, esta xifra representa només el 44% de la població d'eixa edat i la majoria es concentra als països més rics.

Compensar el dèficit educatiu i social en xiquets i xiquetes més majors i en persones adultes és molt més difícil i costós que adoptar les mesures preventives adequades i prestar el suport necessari en la més tendra infància.

La inversió en AEPI és una de les inversions més rendibles que pot fer un país. Molts dels països que pertanyen a l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) dediquen més del 2% del seu PIB a serveis destinats a menors de 6 anys. No obstant això, l'AEPI no constitueix una prioritat per a la majoria dels països donants. Quasi tots ells assignen a l'ensenyament preescolar menys del 10% del finançament que subministren a educació primària i més de la meitat dediquen menys del 2%.

3

La Setmana d'Acció Mundial per l'Educació

© CME

Des de 2001, durant l'última setmana d'abril, la Campanya Mundial per l'Educació (CME) organitza la **Setmana Acció Mundial per l'Educació (SAME)**, en la qual els membres de la CME treballen conjuntament per a cridar l'atenció de les i els representants polítics, membres de la comunitat educativa, mitjans de comunicació i societat en general sobre la necessitat de fer real i efectiu el dret a una educació bàsica de qualitat.

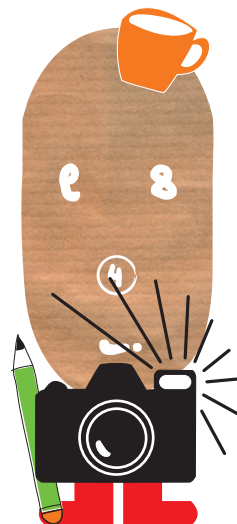
L'any 2011 sota el lema *L'educació no és un conte: pels drets de les xiquetes i les dones*, la CME va celebrar de l'11 al 17 d'abril la SAME. Més de 90 ciutats van alçar les seues veus per a reivindicar l'educació per a Tots i Totes. Lectures de contes, testimonis, manifestos i peticions, representacions, trencacaps, murals, tallers, concursos, cine fòrums, rodes de premsa, taules redones, participació en fires del llibre... Tot va valdre per fer arribar-hi el missatge clar: l'educació de les xiquetes i les dones i el que implica en la seua persona, en la seua família i en les comunitats, no hi pot esperar.

Enguany amb el lema **Amb drets des del principi. Per una Educació primerenca de qualitat** milions de persones en tot el món ens mobilitzarem per a recordar a les i els líders polítics la importància que tots els xiquets i xiquetes puguin accedir a programes d'atenció i educació en els seus primers anys de vida, i per a demanar-los que també recorden i complisquen el seu compromís de destinar els recursos necessaris per a fer realitat l'Educació per a Tots i Totes en 2015.

Per a això, a través de **La Gran Imatge**, reflectirem els elements que són importants per a aconseguir una educació primerenca de qualitat. Arreplegarem el nombre més gran d'imatges, en les tècniques més variades (dibuixos, collages, fotos, etc.) que reflectisquen les aspiracions dels xiquets i xiquetes durant la infància: xiquetes i xiquets feliços i sans que reben atenció en un entorn segur. Al darrere de cada imatge, cada persona escriurà un missatge al/la màxim/a representant de la Cooperació Internacional en el govern espanyol, en el qual li demanarem que complisquen els compromisos que van firmar el 2000, on es van comprometre a aconseguir l'Educació per a Tots i Totes en 2015.

A través d'esta acció pretenem que la societat civil, alumnes, docents, classe política i altres agents, ens mobilitzem i reflexionem sobre la importància de l'atenció i educació de la primera infància, i els obstacles que milions de xiquets i xiquetes han d'enfrontar per poder exercir el seu dret a una educació de qualitat.

La participació en la SAME permetrà que xiquetes, xiquets, jòvens i persones adultes desenvolupen la competència ciutadana, la definició de la qual fa referència, entre altres coses, a comprendre la realitat social en què es viu, cooperar, conèixer els valors del sistema democràtic, i exercir activament i responsablement els drets i deures de la ciutadania.

La Gran Imatge

4

Reptes i propostes

© Maribel Vázquez/Entreculturas

Un dels principals **reptes** que la comunitat internacional ha de solucionar ja per a complir en 2015 amb els Objectius de Dakar i del Mil·lenni és **aconseguir la quantitat de recursos necessària per a finançar l'educació bàsica universal per a tots i totes**. A més, per a aconseguir una educació de qualitat universal per a tota la ciutadania, especialment per als col·lectius exclosos, és necessari:

- Que els països del Sud es comprometin a destinar un 20% del seu pressupost a educació.
- Un compromís plurianual i predicable dels governs del Nord en matèria d'AOD educativa, per a finançar els plans nacionals educatius dels governs del Sud i, en particular, salaris dignes per al professorat.
- La possibilitat que la societat civil i els parlaments, puguin exigir als seus governs el compliment dels seus compromisos i responsabilitat en la despesa.
- Eliminar els entrebancs que impedeixen que els recursos arribin als que més els necessiten, com:
  - Les condicions que els organismes financers internacionals imposen als governs del Sud, que impedeixen en molts casos el finançament del salari dels seus docents.
  - El deute extern, que suposa una càrrega insuportable per als governs més empobrits del planeta, i repercuteix negativament en el foment a l'educació.
  - L'incompliment per part dels governs del Nord del seu compromís d'aconseguir com més prompte millor l'objectiu del 0,7% del PIB per a AOD.
- Progressar en els avanços cap a l'Atenció i Educació de la Primera Infància, que vénen sent insatisfactoris i sumament desiguals d'un país a un altre i dins de cada país. Perquè siga possible aconseguir, tan sols en els països d'ingressos baixos, tres dels objectius de l'EPT (l'educació primària universal, les metes relatives a l'alfabetització de les persones adultes i l'AEPI) caldria que es multiplicaren per tres els compromisos actuals d'ajuda anual.

Les propostes de la Campanya Mundial per l'Educació

La Cooperació espanyola deu:

- Incrementar el seu finançament de l'educació en els països del Sud:

a) Dedicar almenys **el 8% de l'AOD a Educació Bàsica**, tal com queda reflectit en la proposició no de llei aprovada el 22/11/2006 al Congrés dels Diputats.

b) Continuar impulsant els **Canvis de Deute per Educació**, eliminant la vinculació dels mateixos a la compra de béns i serveis d'origen espanyol, tal com prescriu la Llei Reguladora de la Gestió del Deute Extern.

c) Renovar el seu compromís de finançament i possibilitar una major predicibilitat dels fons a través de l'**Aliança Mundial per l'Educació, AME** (abans anomenada Iniciativa Via Ràpida en Educació o FTI segons les seues sigles en anglés); assegurar que es duen a terme les reformes de l'AME que fan referència que esta es dirigeixca a la consecució dels 6 objectius de l'EPT i no sols a educació primària, a millorar les estructures de la seua governabilitat interna i, en este sentit, aclarir el paper i pes del Banc Mundial en la influència i capacitat de decisió que té actualment, permetent així que els països associats puguin exercir un lideratge efectiu.

— Contribuir al progrés en l'AEPI, procurant:

a) Fer honor als compromisos adquirits de suport a tots els països per a aconseguir l'EPT, en especial l'Objectiu 1.

b) Reforçar els vincles entre la planificació de l'educació i la prestació de serveis mèdics i sanitaris a la infància.

c) Comprometre's més en la lluita contra la pobresa tractant de resoldre el problema de la malnutrició infantil i millorant els sistemes de salut pública.

d) Garantir la inclusió d'atenció específica a la primera fase de la primària com a peça fonamental de la reforma educativa per abordar la crisi d'igualtat i aprenentatge.

e) Augmentar el finançament de l'AEPI.

© Dani Villanueva/Entreculturas

Els països del Sud deuen:

— **Augmentar la seua assignació pressupostària** per a garantir que el **20% dels pressupostos nacionals i el 6% del PNB** es destinen a l'educació, i s'eliminen qualsevol classe de taxes i costos.

— Incloure mesures específiques perquè l'educació transforme la situació dels **sectors més desfavorits**.

— **Elaborar polítiques i pràctiques destinades a avançar en l'AEPI**. Especialment:

a) Reforçant els vincles entre la planificació de l'educació i la prestació de serveis mèdics i sanitaris a la infància, mitjançant intervencions específicament centrades en l'atenció mèdica i sanitària de les poblacions desfavorides, i una assignació més equitativa de la despesa pública destinada al sector de la salut.

b) Donar prioritat a l'AEPI en la planificació de serveis per a tots els xiquets i xiquetes, oferint els incentius necessaris per a integrar les persones més vulnerables i desfavorides.

c) Integrant l'educació i les cures a la primera infància al desenvolupament humà i socioeconòmic i col·laborant amb els pares i mares, amb la societat civil i amb els sindicats de docents per al desenvolupament i la implementació de les polítiques i els programes de l'AEPI.

d) Tractant de resoldre el problema de la malnutrició infantil i millorant els sistemes de salut pública, mitjançant l'execució de programes de benestar social específicament destinats a les famílies pobres.

e) Instant els governs que fomenten la inversió en l'AEPI i fixar el marc per a la producció i difusió de programes per a la primera infància que incloguen la participació de la societat civil i exigir l'assignació d'almenys del 8% del pressupost educatiu a l'AEPI.

— Posar en marxa una política educativa que millore la **qualitat de l'educació**.

— Pagar un sou digne al professorat i oferir-li formació i reciclatge constants.

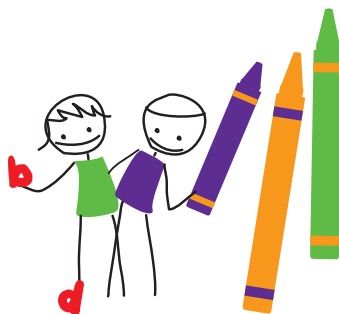
Les institucions internacionals deuen:

— Fer efectiva l'ampliació dels objectius de l'AME, de manera que impulse els països a abordar els sis objectius de l'EPT.

— Garantir que tots els països del Sud que compten amb un **Pla d'Educació** d'acord amb els compromisos de Dakar, reben el suport de l'**AME**, especialment els 60 països de renda baixa.

— El Banc Mundial és el major finançador extern d'educació bàsica en el món, i com a tal ha de garantir que els seus préstecs servixen per a recolzar un país, sector o pla amb fons **addicionals i predibles**. Així mateix ha d'assegurar que la seua Estratègia Sectorial Educativa 2020 reflectisca un full de ruta basada en resultats i que perseguisca la consecució dels 6 objectius de l'EPT.

— **El Fons Monetari Internacional ha d'eliminar definitivament** la imposició dels sostres salarials del sector públic i les condicions macroeconòmiques que impedeixen la contractació del professorat necessari i altres despeses recurrents en els països del Sud.

Campanya Mundial per l'
EDUCACIÓ
www.cme-espana.org

Organitzacions que participen a la SAME en l'àmbit estatal:

A més a més, organitzen la SAME a la Comunitat Valenciana:

Finançat per:

Col.laboren:

Disseny: Maribel Vázquez